

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3Tos/56/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3825010140
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 05. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Hargaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2025:3825010140.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Hargaša a sudcov Mgr. Jána Odnogu a JUDr. Tomáša Brinčíka v trestnej veci proti odsúdenému A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom D., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Banská Bystrica – Kráľová, na neverejnom zasadnutí dňa 29. mája 2025 prejednal sťažnosť odsúdeného, proti uzneseniu Okresného súdu Prievidza zo dňa 09. apríla 2025, sp. zn. 1Nt/11/2025 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného **z a m i e t a**, pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo dňa 14. augusta 2018, sp. zn. 3T/154/2017, právoplatným dňa 31. augusta 2018, bol odsúdený A. B. právoplatne uznaný vinným pre pokračovací zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. e) Tr. zák., sčasti podľa § 212 ods. 2 písm. f) Tr. zák., sčasti formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. na skutkovom základe uvedenom v danom rozsudku, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) roky a 6 (šesť) mesiacov, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia a zároveň mu bol zrušený výrok o vine a treste v rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom zo dňa 16.11.2016, sp. zn. 1T/75/2016, zrušený výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Prievidza zo dňa 20.06.2016, sp. zn. 3T 79/2016, trestný rozkaz Okresného súdu Prievidza zo dňa 15.11.2016, sp. zn. 2T 122/2016, rozsudok Okresného súdu Prievidza zo dňa 02.08.2017, sp. zn. 3T 46/2017 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 30.01.2018, sp. zn. 2To 73/2016, rozsudok Okresného súdu Prievidza zo dňa 08.08.2016, sp. zn. 2T 73/2016.

Odsúdený v predmetnej veci podal návrh na povolenie obnovy konania, vedeného na Okresnom súde Prievidza, sp. zn. 3T/154/2017.

O uvedenom návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania bolo rozhodnuté napadnutým uznesením Okresného súdu Prievidza zo dňa 09. apríla 2025, sp. zn. 1Nt/11/2025 nasledovne:

„Podľa § 399 ods. 2 Trestného poriadku súd návrh odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., okres Prievidza, trvale bytom E. D., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Banská Bystrica – Kráľová, o povolenie obnovy konania zo dňa 05. februára 2025, ktorý bol doručený Okresnému súdu Prievidza dňa 10. februára 2025, ktorý bol doručený okresnému súdu Prievidza dňa 27. februára 2025, vo veci Okresného súdu Prievidza, rozsudku pod sp. zn. 3T 154/2017 zo dňa 14. augusta 2018 zamietá ako nedôvodný.“

Citované uznesenie okresného súdu nenadobudlo právoplatnosť, pretože odsúdený na verejnom zasadnutí zahlásil do zápisnice proti nemu sťažnosť, ktorú prostredníctvom svojho obhajcu odôvodnil nasledovne:

„Dňa 6.8.2024 bol v Zbierke zákonov SR pod č. 215/2024 Z. z. zverejnený nález ÚS SR sp. zn. PL ÚS 3/2024 – 761 zo dňa 03.07.2024 v spojení so zverejnením ktorého nadobudol účinnosť zákon č. 40/2024 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov. V zmysle novely Trestného zákona je trestná sadzba za trestný čin krádeže podľa § 212 Trestného zákona priaznivejšia ako v čase, keď bol odsúdenému uložený trest rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 3T/154/2017.

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 3T/154/2017 zo dňa 14. augusta 2018 bol odsúdenému za v tom čase právne kvalifikovaný pokračovací zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. e/ Trestného zákona uložený spoločný súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 4 roky a šesť mesiacov nepodmienečne, pričom v tom čase účinnom Trestnom zákone bola trestná sadzba za zločin krádeže podľa § 212 ods. 4 Trestného zákona v rozpätí 3 až 10 rokov.

V súčasnosti po novelizácii Trestného zákona by súd právne kvalifikoval prejednávane skutky odsúdeného ako pokračovací prečin krádeže vlámaním, pri ktorom bola spôsobená malá škoda podľa § 212 ods. 1 písm. a/, písm. b/ Trestného zákona, za ktorý je trestná sadzba do 2 rokov, nakoľko novelou Trestného zákona č. 214/2019 Z. z. s účinnosťou od 1.8.2019 sa zmenilo celé znenie ustanovenia upravujúceho krádež vlámaním, pri ktorej bola spôsobená malá škoda.

Aktuálne by teda súd pri výmere trestu vychádzal z výrazne nižšej trestnej sadzby, na základe čoho by uložil odsúdenému miernejší trest odňatia slobody ako mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 3T/154/2017 zo dňa 14. augusta 2018, právoplatného dňa 31.08.2018. Takýto nižší trest by bol v prospech odsúdeného a uložený trest by vykonal skôr. Vzhľadom na to, že páchatel rovnakého trestného činu by za súčasne platného Trestného zákona nebol postihnutý rovnako ako bol postihnutý odsúdený, bolo by takéto rozhodnutie a teda uloženie miernejšieho trestu voči odsúdenému nespravodlivé. Pri ukladaní trestu by mal súd postupovať rovnako a spravodlivo voči všetkým páchatelom. Z dôvodu rovnosti a spravodlivosti by súd prostredníctvom obnovy konania ako mimoriadneho opravného prostriedku mal odsúdenému zrušiť pôvodný trest a uložiť trest spravodlivý a rovnaký, aký by ukladal páchatelovi v súčasnosti, nakoľko súčasne platný Trestný zákon je pre páchatela priaznivejší.

Zároveň odsúdený poukazuje na čl. 50 ods. 6 Ústavy Slovenskej republiky, podľa ktorého sa trestnosť činu posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona účinného v čase, keď bol čin spáchaný, pričom neskorší zákon sa použije, ak je to pre páchatela priaznivejšie.

Nová zákonná úprava je pre odsúdeného priaznivejšia a preto odsúdený navrhuje, aby odvolací súd zrušil napadnuté uznesenie Okresného súdu Prievidza o zamietnutí návrhu na povolenie obnovy konania vedeného Okresným súdom Prievidza pod sp. zn. 3T/154/2017 a aby vo veci znovu konal a rozhodol. Formálne náležitosti návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania podľa § 399 ods. 1 Trestného poriadku boli splnené a tiež boli splnené podmienky obnovy konania podľa § 394 ods. 1 Trestného poriadku.

Z dôvodu uvedenej novely Trestného zákona, ktorá tvorí skutočnosť súdu skôr neznámu, odsúdený navrhuje, aby odvolací súd zrušil sťažnosťou napadnuté uznesenie Okresného súdu Prievidza o zamietnutí návrhu na povolenie obnovy konania a uložil mu aby vo veci znova konal a rozhodol. Zrušením uznesenia Okresného súdu Prievidza o zamietnutí návrhu na povolenie obnovy konania by bolo umožnené spravodlivé rozhodnutie v trestnej veci vedenej Okresným súdom Prievidza pod sp. zn. 3T/154/2017 v súlade s čl. 50 ods. 6 Ústavy Slovenskej republiky, podľa ktorého trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona účinného v čase, keď bol čin spáchaný, pričom neskorší zákon sa použije, ak je to pre páchatela priaznivejšie.

S poukazom na uvedené skutočnosti odsúdený navrhuje, aby Krajský súd v Trenčíne podľa § 194 ods. 1 písm. b/ Trestného poriadku zrušil uznesenie Okresného súdu Prievidza, sp. zn. 1Nt/11/2025 z

09.04.2025 o zamietnutí návrhu na povolenie obnovy konania a uložil mu, aby vo veci znova konal a rozhodol.

Prokurátor, sa po vyhlásení napadnutého uznesenia vzdal práva podať proti nemu sťažnosť. Do dňa konania neverejného zasadnutia krajského súdu sa k podanej sťažnosti odsúdeného písomne nevyjadril.

Krajský súd v Trenčíne, ako nadriadený súd, na neverejnom zasadnutí podľa § 192 ods. 1 písm. a), b) Trestného poriadku (ďalej len „Tr. por.“) preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým odsúdený podal sťažnosť, ako aj konanie predchádzajúce týmto výrokom. Na základe svojej prieskumnej povinnosti dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Krajský súd v rámci preskúmania konania, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého uznesenia, nezistil v postupe okresného súdu chyby procesného charakteru, ktoré by samé osebe opodstatňovali zrušenie napadnutého uznesenia. Okresný súd v súlade s ustanovením § 402 ods. 1 Tr. por. rozhodol napadnutým uznesením o návrhu odsúdeného na verejnom zasadnutí. V konečnom dôsledku krajský súd konštatuje, že v dôvodoch sťažnosti nie je ani namietaný procesný postup okresného súdu, predchádzajúci vydaniu napadnutého uznesenia.

Pokiaľ ide o správnosť a zákonnosť samotného napadnutého uznesenia okresného súdu, podľa odôvodnenia napadnutého uznesenia okresný súd v rámci dokazovania na verejnom zasadnutí nezistil žiadne relevantné skutočnosti, ktoré by mohli byť považované za nové skutočnosti alebo dôkazy v zmysle § 394 ods. 1 Tr. por.

Podľa § 394 ods. 1 Tr. por. obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom (ako aj v danom prípade) alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom, na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu alebo vzhľadom, na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie o uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

K citovanému ustanoveniu krajský súd považuje za potrebné dodať, že obnova konania z dôvodov podľa § 394 ods. 1 Tr. por. je mimoriadnym opravným prostriedkom, účelom ktorého je náprava právoplatného rozhodnutia, ktoré vychádza zo súdom zistených skutkových okolností, ktoré skutkové okolnosti zrejme nemôžu byť považované za správne, pretože dodatočne vyšli najavo nové skutočnosti alebo dôkazy v pôvodnom konaní neznáme a tieto nové skutočnosti alebo dôkazy by mohli viesť k iným skutkovým zisteniam súdu. Keďže správne zistenie skutkového stavu veci je prvoradým predpokladom na správnu aplikáciu právnych predpisov, tento mimoriadny opravný prostriedok nie je určený na nápravu súdnych rozhodnutí, v ktorých by malo dôjsť k nesprávnemu a nezákonnému postupu súdu v dôsledku nesprávneho výkladu právnych noriem hmotného práva, prípadne k porušeniu procesných právnych noriem, na ktorú nápravu slúži iný mimoriadny opravný prostriedok, a to dovolanie (§ 368 ods. 1 a nasl. Tr. por.).

Krajský súd ďalej považuje za potrebné dodať, že pri posudzovaní splnenia podmienok na povolenie obnovy konania podľa § 394 ods. 1 Trestného poriadku súd hodnotí návrh na obnovu konania z dvoch hľadísk. Prvým hľadiskom je to, či v návrhu na povolenie sú vôbec uvádzané skutočnosti a dôkazy súdu skôr neznáme. Druhým hľadiskom je to, či by tieto skutočnosti alebo dôkazy samé osebe alebo v spojení so skutočnosťami alebo dôkazmi už známymi predtým by mohli viesť k inému rozhodnutiu, než je pôvodné právoplatné rozhodnutie. Riešenie tejto druhej otázky prichádza do úvahy až po kladnej odpovedi na prvú otázku.

Z hľadiska posúdenia v návrhu obnovy konania uvedených skutočností alebo dôkazov, je rozhodné, že musí ísť o skutočnosti alebo dôkazy, ktoré boli súdu skôr, teda v pôvodnom konaní neznáme, neboli predmetom dokazovania, ani neboli v tom čase v spise obsiahnuté. Otázku, či nové skutočnosti alebo dôkazy by mohli viesť k inému rozhodnutiu, nemožno riešiť bez hodnotenia dôkazného významu novotvrdenej skutočnosti alebo novonavrhovaného dôkazu. Toto hodnotenie sa však nevzťahuje priamo na skutok, ktorý bol predmetom pôvodného konania alebo na osobu páchatel'a, ale vzťahuje sa na doteraz vykonané dôkazy a doterajšie zistenia skutkového stavu veci. Z uvedeného podľa dlhodobu

ustálenej súdnej praxe teda vyplýva, že v konaní o povolenie obnovy súd nemôže, teda nemá právomoc preskúmavať vecnú správnosť rozsudku a zákonnosť postupu súdu v pôvodnom konaní v tom smere, či sa súd pri rozhodovaní vyrovnal so všetkými okolnosťami a obhajobou odsúdeného, či rešpektoval zásadu bezprostrednosti a ústnosti pri dokazovaní, či správne aplikoval zásadu „v pochybnostiach v prospech obvineného“ a pod. Za nové skutočnosti alebo dôkazy nemožno považovať skutočnosti alebo dôkazy, ktoré sú zistiteľné z obsahov spisov, a to ani vtedy, keď sa súd s nimi v rozhodnutí nevyporiadal alebo ich dokonca prehliadol, resp. sa mýlil pri hodnotení dôkazov, prípadne ich nesprávne vyhodnotil (viď napr. R 35/1988, R 6/1997).

S poukazom na uvedené, krajský súd dospel k záveru, že odôvodnenie napadnutého uznesenia okresného súdu, na obsah ktorého týmto krajský súd v zmysle jednoty rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa odkazuje, obsahuje správne právne závery, podľa ktorých okresný súd dospel k záveru, že v návrhu odsúdeného na obnovu konania nie sú uvedené žiadne nové skutočnosti alebo dôkazy v zmysle § 394 ods. 1 Tr. por. V zhode s názorom okresného súdu ani krajský súd nepovažuje zmenu Trestného zákona v dôsledku prijatej novely, ku ktorej došlo po právoplatnom odsúdení odsúdeného za novú skutočnosť alebo dôkaz v zmysle § 394 ods. 1 Tr. por.

Krajský súd poukazuje aj na stanovisko Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. Tpj 44/2013 zo dňa 26.11.2013, podľa ktorého znenia: „Ustanovenie § 394 ods. 1 Tr. poriadku upravuje podmienky obnovy konania, ktoré sa týkajú nedostatkov skutkových zistení, vrátane osoby páchatela - ako skutočností alebo dôkazov súdu skôr neznámych, ktoré vyšli najavo až po právoplatnosti rozhodnutia. Netýkajú sa zmeny právneho stavu, t. j. zákonných podkladov posudzovania trestnosti činu a ukladania trestu.“

Krajský súd ďalej uvádza, že v zmysle § 2 ods. 1 Tr. zák. sa trestnosť činu posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona účinného v čase, keď bol čin spáchaný. Ak v čase medzi spáchaním činu a vynesením rozsudku nadobudnú účinnosť viaceré zákony, trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona, ktorý je pre páchatela priaznivejší. Trestný zákon teda pripúšťa možnosť použitia neskôr účinnej právnej úpravy, pokiaľ je pre páchatela priaznivejšia, avšak s obmedzením aplikovať len takú priaznivejšiu právnu úpravu, ktorá bola účinná najneskôr v čase rozhodovania v trestnej veci. Krajský súd k tomu dodáva, že právny záver, podľa ktorého zmena Trestného zákona, ktorá nadobudla účinnosť až po právoplatnom rozhodnutí v trestnej veci páchatela nie je dôvodom pre povolenie obnovy konania, vyjadril aj Ústavný súd Slovenskej republiky v uznesení zo dňa 28.5.2025, sp. zn. II. ÚS 320/2025.

Za správny preto považuje krajský súd aj záver okresného súdu o tom, že zmenu právneho stavu, teda zákonných podkladov posudzovania trestnosti činu a ukladania trestu nemožno považovať za novú skutočnosť alebo dôkaz v zmysle § 394 ods. 1 Tr. por.

Z uvedeného dôvodu okresný súd správne vyhodnotil, že návrh odsúdeného neobsahoval nové skutočnosti alebo dôkazy v zmysle § 394 Tr. por. a preto správne rozhodol o zamietnutí návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania podľa § 399 ods. 2 Tr. por., pretože neboli zistené podmienky obnovy konania.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.

Keďže s poukazom na vyššie uvedené krajský súd dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného proti napadnutému uzneseniu nie je dôvodná, bolo rozhodnuté tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasmi členov senátu v pomere 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší opravný prostriedok.